

Sygn. akt I C 538/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kamila Rzucidło-Sidorska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Wioletta Wiśniewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01 grudnia 2016 roku w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko W. T.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. T. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 64 251 zł (sześćdziesiąt cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt jeden złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 04 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego W. T. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 6 830 zł (sześć tysięcy osiemset trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3 617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 538/16

UDASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 grudnia 2015 roku wniesionym do Sądu Rejonowego w S. i skierowanym przeciwko W. T. strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 64.251,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 04 listopada 2014 roku do dnia zapłaty oraz obciążanie pozwanego poniesionymi przez powoda kosztami postępowania w sprawie, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że z powodu braku terminowej płatności przez pozwanego w dniu 05 września 2014 roku została wypowiedziana umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego nr (...) (...) z dnia 19 lutego 2014 roku zawarta pod adresem R. (...) przez sprzedawcę - poprzednika prawnego powódki - (...) S.A. z siedzibą w W..

W dniu 29 września 2014 roku pracownicy powoda podjęli próbę demontażu gazomierza u pozwanego, która okazała się nieskuteczna, z uwagi na zamknięcie posesji na której był zainstalowany. Dopiero w dniu 9 października 2014 roku pracownicy powoda dostali się na nieruchomości mężczyzny i przeprowadzili kontrolę poboru przez niego gazu. W jej trakcie stwierdzono, iż mimo wypowiedzenia umowy kompleksowej, paliwo gazowe

w lokalu nadal jest pobierane. W następstwie powyższego pracownicy powoda zdemonstrowali gazomierz wraz z reduktorem i rejestratorem oraz poinformowali obecnego w czasie kontroli pozwanego o prawie wniesienia uwag do protokołu. Pozwany nie wniósł jednak do w/w czynności żadnych uwag i podpisał protokół bez zastrzeżeń. W związku z tym powód obciążył pozwanego opłatą za nielegalny pobór gazu. Za podstawę naliczenia opłaty przyjęto ryczałtową ilość paliwa gazowego odpowiednią do zainstalowanych odbiorników gazu i trzykrotność ceny referencyjnej gazu. Pismem z dnia 20 października 2014 roku powód powiadomił pozwanego o stwierdzeniu nielegalnego poboru gazu oraz o wysokości opłaty sankcyjnej z tego tytułu, załączając jednocześnie notę nr NPG/01209/2014 z dnia 20 października 2014 roku na kwotę 64.251,00 zł z terminem płatności do 03 listopada 2014 roku. W dniu 07 listopada 2014 roku pełnomocnik pozwanego złożył odwołanie od tej decyzji, wnosząc o umorzenie naliczonej kwoty oraz umożliwienie spłaty zobowiązania w formie ratalnej. Powód podtrzymał decyzję o obciążeniu pozwanego z tytułu nielegalnego poboru gazu

w naliczonej uprzednio wysokości, wskazał ewentualną możliwość rozłożenia jej na 12 miesięczne raty, o czym poinformował pozwanego pismem z dnia 2 grudnia 2014 roku. Pozwany na powyższe nie odpowiedział. Pomimo wysłanych wezwań do zapłaty należności z tytułu nielegalnego poboru gazu pozwany nie dokonał zapłaty. Niniejsza sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt I Nc 2904/15. (pozew – k. 2-3v akt)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 29 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Sandomierzu orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. (nakaz zapłaty – k. 47 akt)

We wniesionym sprzeciwie od nakazu zapłaty W. T. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz obciążanie powoda poniesionym przez niego kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego. Na wstępie podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Sandomierzu i wniósł

o przekazanie sprawy do Sądu właściwości ogólnej pozwanego, tj. Sądu Rejonowego w Ciechanowie. Ustosunkowując się zaś merytorycznie do twierdzeń pozwu pozwany kwestionował zasadność roszczenia zarówno co do zasady, jak i wysokości. Wskazał, że zastrzeżenie budzi wysokość opłaty sankcyjnej z tytułu nielegalnego poboru paliwa gazowego nałożonej na niego przez powoda. W jego ocenie kwota ponad 64.000,00 zł za nielegalny pobór paliwa gazowego przez okres ponad 2 tygodni, stanowi kwotę nieproporcjonalnie większą, niż szkoda poniesiona przez powodową spółkę. Z ostrożności procesowej poniósł, iż roszczenie powoda jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego wynikającą z art. 5 k.c. oraz zasadą uczciwości. (sprzeciw – k.51-54 akt)

Postanowieniem z dnia 04 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Sandomierzu przekazał sprawę do rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie. (postanowienie – k. 57 akt)

Na posiedzeniu jawnym wyznaczonym na rozprawę w dniu 01 grudnia 2016 roku pełnomocnicy storn pootrzymywali dotychczasowe stanowiska w sprawie. (protokół – k. 67 akt)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z powodu zadłużenia w dniu 05 września 2014 roku została wypowiedziana umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego nr (...) (...)

z dnia 19 lutego 2014 roku zawarta pod adresem R. (...)przez sprzedawcę (...) S.A. z siedzibą w W. (poprzednik prawny (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.) z W. T. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo – Usługowe (...) W. T.

w R., na mocy której pozwany zobowiązał się, że będzie nabywał i obierał paliwo gazowe w celu wykorzystywania go na potrzeby własne przez następujące urządzenia gazowe – 1) kocioł gazowy o mocy cieplnej 47 kW, 2) kocioł warzelny o mocy cieplnej 55 kW, 3) komora wędzarnicza o mocy cieplnej 75 kW.

(bezsporne, w tym dowód: KRS powoda – k. 7-9 akt, umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego nr (...) (...)

z dnia 19 lutego 2014 r. wraz z załącznikiem –k.10-15 akt, wypowiedzenie nr (...) z dnia 5 września 2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 16-17 akt)

Na zlecenie uprawnionego pracownika (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kontrolerzy w dniu 29 września 2014 roku mieli wykonać kontrolę gazomierza znajdującego się na nieruchomości pozwanego. Nie uczynili tego z powodu braku dostępu do niego.

(bezsporne, w tym dowód: zlecenie wykonania kontroli z dnia 29 września 2014 r. – k. 18-19 akt, karta gazomierza – reduktora z dnia 29 września 2014 r. – k. 20 akt, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli – k. 21 akt)

W dniu 9 października 2014 roku kontrolerzy ponownie stawili się na nieruchomości pozwanego celem kontroli poboru gazu. W jej trakcie stwierdzili, iż mimo wypowiedzenia umowy kompleksowej, pozwany nadal pobiera paliwo gazowe.

W następstwie powyższego pracownicy powoda zdemontowali gazomierz wraz z reduktorem i rejestratorem oraz poinformowali obecnego w czasie kontroli pozwanego o prawie wniesienia uwag do protokołu. Pozwany jednakże nie wniósł żadnych uwag do w/w czynności i podpisał protokół bez zastrzeżeń.

(bezsporne, w tym dowód: protokół kontroli nr (...) z dnia 9 października 2014 r. wraz z załącznikiem – k.23-25 akt, karta gazomierza – reduktora z dnia 9 października 2014 r. – k. 26 akt)

W związku z powyższym powód obciążył pozwanego opłatą za nielegalny pobór gazu. Podstawą naliczenia opłaty były zapisy ustalonej przez siebie na mocy właściwych przepisów - taryfy nr 2, tj. ryczałtowa ilość paliwa gazowego odpowiednią do zainstalowanych odbiorników gazu – 1) kotła gazowego o mocy cieplnej 47 kW, 2) kotła warzelnego o mocy cieplnej 55 kW, 3) komory wędzarniczej o mocy cieplnej 75 kW. oraz trzykrotność ceny referencyjne gazu, ustaloną przez niego w Taryfie nr 2, tj. 1100 kWh , tj. $(47 \text{ kW} \times 1100) + (55 \text{ kW} \times 1100) + (75 \text{ kW} \times 1100) = 194700 \text{ kWh}$ i 3-krotność ceny referencyjnej gazu $3 \times 0,1100 \text{ zł/kWh}$, tj. łącznie $64.251,00 \text{ zł} = 3 \times 0,1100 \text{ zł/kWh} \times 194700$.

(dowód: protokół nr (...) komisji ds. nielegalnego poboru gazu – k. 27-29, protokół nr (...).2014 naliczenia opłaty – k. 30, pismo nr (...). (...) z dnia 20 października 2014 r. – k. 30 akt, Taryfa nr 2 (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – k. 33-33v).

Pismem nr (...) z dnia 20 października 2014 roku powód powiadomił pozwanego o stwierdzeniu nielegalnego poboru gazu oraz wskazał, iż opłata za to została naliczona zgodnie z ustawą z dnia 10 kwietnia 1997 roku prawo energetyczne, Rozporządzeniem Ministra Gospodarski z dnia 28 czerwca 2013 roku w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Do pisma tego załączył jednocześnie wystawioną przez siebie notę obciążeniową nr (...). (...) z dnia 20 października 2014 roku na kwotę $64.251,00 \text{ zł}$ z terminem płatności do 3 listopada 2014 roku oraz poinformował o możliwości odwołania co do wysokości naliczonej opłaty.

(dowód: pismo nr (...) z dnia 20 października 2014 r. wraz z notą obciążeniową nr (...) z dnia 20 października 2014 r. oraz potwierdzeniem odbioru – k. 31-32,34 akt, Taryfa nr 2 (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – k. 33-33v.)

W dniu 7 listopada 2014 roku pełnomocnika pozwanego złożył odwołanie od decyzji o obciążeniu opłatą sankcyjną z tytułu nielegalnego poboru paliwa gazowego. Wniósł on o umorzenie naliczonej kwoty oraz umożliwienie spłaty zobowiązania w formie ratalnej.

(bezsporne, w tym dowód: odpowiedź na protokół z dnia 7 listopada 2014 r. wraz z dokumentem pełnomocnictwa – k. 35-36 akt).

Powód w piśmie nr (...) z dnia 2 grudnia 2014 roku podtrzymał decyzję o obciążeniu pozwanego z tytułu nielegalnego poboru gazu w naliczonej wysokości i ewentualnie zaproponował jej rozłożenie na 12 rat ze wskazaniem przez pozwanego do którego dnia miesiąca płatne będą raty.

(bezsporne, w tym dowód: protokół nr (...) komisji ds. nielegalnego poboru gazu – k. 37-39 akt, pismo nr (...) z dnia 2 grudnia 2014 r. – k. 40 akt).

Pozwany na powyższe pismo nie odpowiedział. Pomimo wysyłanych wezwań do zapłaty należności z tytułu nielegalnego poboru gazu pozwany nie dokonał zapłaty.

(bezsporne, w tym dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 18 listopada 2014 r. – k. 42, wezwanie do zapłaty z dnia 1 kwietnia 2015 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k.43-44 akt).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, których prawdziwość nie budziła jego wątpliwości.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się wyłącznie do kwestii oceny prawidłowego lub nieprawidłowego wyliczenia przez powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. opłaty za nielegalny pobór przez pozwanego W. T. gazu.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo jako zasadne podlegał uwzględnieniu w całości. Podstawę prawną roszczenia powoda stanowił art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r., poz. 1059) zgodnie z którym w **razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może:** 1) pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię **opłatę w wysokości określonej w taryfie**, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności albo 2) dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych. Natomiast na zasadzie art. 3 pkt 18 cytowanej ustawy **nielegalne pobieranie paliw lub energii to** pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy. Z kolei na podstawie art. 45 ust. 1 tejże ustawy **przedsiębiorstwa energetyczne ustalają taryfy dla paliw gazowych lub energii**, stosownie do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej. Przy tym należało mieć na względzie, że zgodnie z § 43 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji i taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi z dnia 28 czerwca 2013 r. (Dz. U. z 2013 r., poz. 820) w przypadku **nielegalnego pobierania paliw gazowych przedsiębiorstwo energetyczne** wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych **może obciążyć odbiorcę lub podmiot nielegalnie pobierający paliwa gazowe opłatami, które są obliczane jako iloczyn 3-krotnej ceny referencyjnej paliwa gazowego obowiązującej w miesiącu stwierdzenia nielegalnego poboru oraz ryczałtowych ilości energii zawartej w tym paliwie, na zasadach określonych w taryfie** (ust. 1) Ryczałtowe ilości energii zawartej w paliwie, o których mowa w ust. 1, określane w taryfie są ilościami maksymalnymi i przedsiębiorstwo energetyczne przy ustalaniu opłat może zastosować ilości mniejsze, z uwzględnieniem rzeczywistych możliwości pobierania paliw gazowych przez odbiorcę lub podmiot. (ust. 2) Przez cenę referencyjną paliwa gazowego, o której mowa w ust. 1, rozumie się średnioważoną cenę zakupu tego paliwa, podawaną przez operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego na jego stronie internetowej w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym cena ta będzie miała zastosowanie. (ust. 3) W treści pozwu strona powodowa podniosła, że pozwany winien zapłacić na jej rzecz kwotę 64.251,00 zł z tytułu nielegalnego poboru paliwa gazowego. Na poparcie swych twierdzeń przedłożył dokumenty potwierdzające, że w dniu 5 września 2014 roku została wypowiedziana pozwanemu umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego nr (...) (...) z dnia 19 lutego 2014 roku, zaś w dniu 9 października 2014 roku podczas przeprowadzania kontroli pracownicy powoda ujawnili samowolne pobieranie paliwa gazowego przez pozwanego pod adresem R. (...), mimo braku umowy. Strona powodowa powoływała się również na treść obowiązującej w czasie kontroli taryfy nr 2 na świadczone usługi dystrybucji paliw gazowych, która została ustalona przez powodową spółkę. Na podstawie zapisów protokołu nr (...) r. wskazała w jaki sposób wyliczyła wysokość należnego jej świadczenia.

Pozwany natomiast w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie negował zarówno faktu wypowiedzenia umowy przez powoda, jak również przeprowadzonej przez jego pracowników kontroli licznika. Jedynie kwestionował i nie zgadzał się z wyliczeniem opłaty za nielegalny pobór gazu, wskazując i - co do zasady - przyznając, iż ponad 2 tygodniowy, nielegalny pobór przez niego paliwa oraz wyliczona kwota opłaty sankcyjnej, są niewspółmierne do szkody jaką poniósł powód, powołując się przy tym na zasady współżycia społecznego. Biorąc pod uwagę powyższe, istota niniejszego sporu sprowadzała się wyłącznie do kwestii ustalenia prawidłowości lub nieprawidłowości wyliczenia przez powoda kwoty żądanej należności.

Tym samym w pierwszej kolejności trzeba wskazać, że opłaty pobierane przez dostawców energii z tytułu czynów nielegalnych związanych z kradzieżą energii są opłatami o charakterze sankcyjnym i odszkodowawczym, niezależnymi od faktycznego zużycia paliwa gazowego. Przepis art. 46 cytowanej na wstępie rozważań ustawy - prawo energetyczne stanowi delegację do wydania przez stosownego ministra rozporządzenia określającego sposób kalkulacji opłat za nielegalny pobór paliw i energii. Wysokość opłaty wynika zatem z treści przepisów ustawy prawo energetyczne, przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji i taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi z dnia 28 czerwca 2013 roku obowiązującego w dacie kontroli oraz taryfy obowiązującej u powoda, tj. taryfy nr 2. Wysokość opłaty za nielegalny pobór jest rodzajem opłaty ryczałtowej, mającej zastosowanie do przypadków wskazanych w art. 57 prawa energetycznego. Oznacza to, iż wysokość tychże opłat jest wprawdzie kalkulowana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne stosownie do stawek i cen opłat zawartych w wydanej taryfie, to jednak samo zobowiązanie do **ich uiszczenia wynika z przepisów prawa**. Rozporządzenie wykonawcze do prawa energetycznego stanowi, że w przypadku nielegalnego pobierania paliw lub energii przedsiębiorstwo energetyczne obciąża lub może obciążyć sprawcę opłatami. Z tego względu wskazuje się w doktrynie, że w tym aspekcie opłaty za nielegalne pobieranie paliw lub energii posiadają status zbliżone do kar ustawowych – z tą jednakże różnicą, że opłaty te mogą być pobierane także od podmiotu, którego nie łączy z przedsiębiorstwem energetycznym stosunek zobowiązaniowy (tak J.P. „Nielegalne pobieranie paliw lub energii na gruncie ustawy prawo energetyczne, 2008/2/18).

Powód wykazał, że pozwany pobierał gaz bez zawartej umowy, czemu pozwany nie zaprzeczył. Zatem skoro powód wykazał nielegalny pobór paliwa gazowego przez pozwanego miał prawo obciążyć go jako pobierającego paliwo gazowe bez umowy opłatą ryczałtową na podstawie art. 57 prawa energetycznego zgodnie z § 44 cytowanego rozporządzenia z dnia 6 lutego 2008 roku oraz w oparciu o rozdział 9 i zapisy tam się znajdujące taryfy nr 2, zgodnie z treścią którego pkt 9 ust. 2 „w przypadku stwierdzenia nielegalnego pobierania paliw gazowych, (...) operator obciąża pobierającego opłatą

w wysokości ustalonej zgodnie z wzorem: $(...) = 3 \times (...) \times (...)$, gdzie (...) to - opłata za nielegalny pobór paliwa gazowego, (...) to cena referencyjna paliwa gazowego obowiązująca w miesiącu stwierdzenia nielegalnego pobierania tego paliwa, (...) - to ryczałtowe ilości nielegalnego pobranego paliwa gazowego”.

W ocenie sądu - wbrew twierdzeniu pozwanego - powód prawidłowo wyliczył opłatę za nielegalny pobór gazu. Za podstawę naliczenia opłaty za nielegalny pobór gazu przyjęto ryczałtową ilość paliwa gazowego – 1100 (zgodnie z pkt 9.3 - tabela) odpowiednio do zainstalowanych odbiorników gazu – jak w treści wypowiedzianej umowy kompleksowej: 1) kocioł gazowy o mocy cieplnej 47 kW, 2) kocioł warzelny o mocy cieplnej 55 kW, 3) komora wędzarnicza o mocy cieplnej 75 kW, czyli $(47 \text{ kW} \times 1100) + (55 \text{ kW} \times 1100) + (75 \text{ kW} \times 1100) = 194700 \text{ kWh}$. Cena referencyjna paliwa gazowego obowiązująca w miesiącu stwierdzenia nielegalnego pobierania tego paliwa to 0,1100 zł/kWh. **Opłata wynosi 64.251,00 zł = 3 x 0,1100 zł/kWh x 194700**. Tym samym zarzut pozwanego nieprawidłowości wyliczenia opłaty nie został skutecznie podniesiony.

Również wysunięty przez pozwanego zarzut nadużycia prawa podmiotowego, poprzez dochodzenie przez powoda roszczenia w wysokości znaczenie przewyższającej wielkość poniesionej przez niego szkody, nie jest trafny, albowiem pomija on przedstawiony wyżej charakter opłat taryfowych. Co więcej, w ocenie sądu, pozwany nie może powoływać się na zasady współżycia społecznego skoro sam te zasad narusza.

W odniesieniu zaś do terminu uiszczenia przedmiotowej opłaty to wynikał on z treści noty odsetkowej nr (...) doręczonej pozwanemu wraz z pismem stanowiącym powiadomienie o stwierdzeniu nielegalnego poboru gazu z dnia 20 października 2014 roku odebranych przez pozwanego 24 października 2014 roku, jak również z treści wezwań do zapłaty.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Z tych względów roszczenia powoda należało uznać za zasadne zarówno w zakresie należności głównej, jak i żądanych odsetek. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu sąd oparł na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw.

z art. 99 k.p.c.. Powód wygrał proces w całości zatem należy mu się zwrot kosztów procesu obejmujących opłatę sądową od pozwu w kwocie 3.213,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda – radcy prawnego w kwocie 3.600,00 zł (rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – Dz. U z 2015 r. poz. 1078) oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Mając na uwadze powyższe sąd orzekł jak w sentencji wyroku.